

Miðvikudaginn 24. apríl 1991.

Nr. 156/1991. **Hörður Bjarnason**

gegn

protabúi Útgerðarfélagsins Ásrúnar hf.

Kærumál. Kæruheimild. Gjaldþrotaskipti. Frávísun frá Hæstarétti.

Dómur Hæstaréttar.

Mál þetta dæma hæstaréttardómararnir Guðmundur Jónsson og Haraldur Henrysson og Gunnar M. Guðmundsson, settur hæstaréttardómari.

Sóknaraðili hefur með vísan til 2. tl. 1.mgr. 21. gr. laga nr. 75/1973 um Hæstarétt Íslands skotið til Hæstaréttar með kæru 20. mars 1991 úrskurði skiptaréttar Ísafjarðar, sem kveðinn var upp 1. mars 1991. Sóknaraðili kveðst eigi hafa vitað um hinn kærða úrskurð, fyrr en honum barst endurrit hans 18. mars sl. Kæra og kærugögn bárust Hæstarétti 10. apríl sl.

Sóknaraðili gerir eftirfarandi kröfur: „Að hinn kærði úrskurður verði úr gildi felldur og að viðurkennd verði krafa umbjóðanda míns um greiðslu launa fyrir störf um borð í vélskipinu Sigrúnu, ÍS-900, og launa í uppsagnarfresti skv. kjarasamningi fyrir tímabilið 15.11.'88-13.1.'89, samtals kr. 513.613,64, auk vaxta, kr. 217.238,-, innheimtupóknunar, kr. 64.789,-, kröfulýsingarkostnaðar, kr. 2.668,-, samtals kr. 794.640,-.

Jafnframt er þess krafist að sjóveðsréttur umbjóðanda míns í framangreindu skipi fyrir launakröfu hans verði staðfestur með dómi.

Loks er krafist kærumálaskostnaðar skv. mati Hæstaréttar.“

Varnaraðili hefur ekki látið kærumálið til sín taka.

Í hinum kærða úrskurði er fjallað um kröfu, er lýtur að viðurkenningu á rétti til greiðslu launa af eignum varnaraðila og á sjóveðsrétti til tryggingar þeirri kröfu. Samkvæmt 21. gr., 1. mgr., 2. tölulið b, laga nr. 75/1973 um Hæstarétt Íslands sætir úrskurður um slíkar kröfur ekki kæru. Ber því að vísa máli þessu frá Hæstarétti.

Kærumálaskostnaður verður ekki dæmdur.

Máli þessu er vísað frá Hæstarétti.

Úrskurður skiptaréttar Ísafjarðar 1. mars 1991.

Garðar Briem hrl. hefur fyrir hönd Harðar Bjarnasonar lagt fram kröfu í skiptarétti Ísafjarðar:

1. um greiðslu launa fyrir störf í vélskipinu Sigrúnu, ÍS-900, og launa í uppsagnarfresti samkvæmt kjarasamningi ásamt hæstu dráttarvöxtum frá útborgunardegi hvernar launagreiðslu til greiðsludags auk málskostnaðar samkvæmt texta LMFÍ,
2. um, að staðfestur verði sjóveðsréttur Harðar Bjarnasonar í vélskipinu Sigrúnu, ÍS-900, fyrir ofangreindri kröfu.

Málavextir samkvæmt greinargerð eru þeir, að 13. október 1989 var höfðað mál á hendur skiptaráðanda á Ísafirði f.h. þrotabús Útgerðarfélagsins Ásrúnar hf. vegna ofangreindrar kröfu fyrir bæjarþingi Ísafjarðar.

Dómur var kveðinn upp í máli þessu 23. janúar 1990, þar sem málinu var vísað frá dómi, þar sem kröfugerðin ætti undir skiptarétt. Í framhaldi af dóminum var kröfu lýst í bú Útgerðarfélagsins Ásrúnar hf. og jafnframt lýst kröfu í uppboðsandvirði vélshipsins Sigrúnar, ÍS-900.

Í kröfulýsingu er kröfunni nákvæmlega lýst og jafnframt komið á framfæri þeirri skoðun, að fyrningu lögveðs samkvæmt siglingalögum hafi verið réttilega slitið með framangreindri málshöfðun, og jafnframt er vísað til sérstöðu kröfunnar samkvæmt 111. gr. gjaldþrotaskiptalaga, hvað varðar kröfulýsingarfrest.

Í 3. grein uppboðsafsals fyrir vélskipinu Sigrúnu, ÍS-900, kemur fram, að lögveðskröfu hafi verið lýst í þrotabú Útgerðarfélagsins Ásrúnar hf., sem ekki hafi verið tekin afstaða til. Er tekið fram, að uppboðskaupanda sé kunnugt um þessa lögveðskröfu.

Í greinargerð stefnanda er talið, að túlka beri framangreindan skildaga á þann veg, að hann sé fyrirvari þess efnis, að uppboðskaupendum sé kunnugt um, að lögveð hvíli á skipinu, sem eftir eigi að úrskurða um.

Niðurstaða.

Úrskurður um gjaldþrotaskipti á þrotabúi Útgerðarfélagsins Ásrúnar hf. var kveðinn upp í skiptarétti Ísafjarðar 29. mars 1989. Kröfulýsingarfestur var til 19. júní 1989.

Kröfulýsing stefnanda í máli þessu er móttækin í skiptarétti Ísafjarðar 29. júní 1989, sama dag og fyrsti skiptafundur er haldinn í þrotabúinu.

Í siglingalögum, 197. grein., 1. mgr., segir, að laun og önnur þóknun,

sem skipstjóri, skipverjar og aðrir þeir, sem á skip eru ráðnir, eiga rétt á fyrir störf um borð, séu tryggð með sjóveðsrétti í skipi.

Í sömu lögum, 201. grein, segir, að sjóveðsréttur fýrnist, ef honum er ekki fylgt eftir með lögsókn innan eins árs, frá því að krafa stofnaðist.

Í sömu lögum, 202. grein, segir, að fari fram nauðungarsala á skipi hér á landi, falli niður sjóveðsréttindi, annars konar veðréttindi og önnur eignarhöft í skipinu.

Uppboðsafsal er gefið út 31. október 1989.

Þar sem krafa um laun þau, sem hér er fjallað um, barst ekki skiptarétti Ísafjarðar fyrr en 10 dögum eftir, að kröfulýsingarfrestur rann út, þykir ekki hægt að taka hana til greina, en samkvæmt 111. gr. gjaldprotalaga hefði verið unnt að taka hana til greina, ef samþykkis 75% eigenda krafna á lista skiptaráðanda, sem atkvæðisréttur fylgir, hefði verið leitað, en það var ekki gert.

Samkvæmt 202. gr. siglingalaga fellur sjóveðsréttur, annars konar veðréttindi og önnur eignarhöft niður við nauðungarsölu á skipi hér á landi. Krafa stefnanda í uppboðsandvirði berst hins vegar ekki fyrr en eftir 23. janúar 1990, en skipið er selt nauðungarsölu samkvæmt uppboðsafsali, dagsettu 31. október 1989.

Samkvæmt framanskráðu þykir því ekki hægt að samþykkja kröfur stefnanda í máli þessu.

Adólf Adólfsson, settur héraðsdómari, kvað upp úrskurð þennan.

Ú r s k u r ð a r o r ð:

Kröfum stefnanda í máli þessu er hafnað.
